

ПЕЧЕРСЬКИЙ РАЙОННИЙ СУД М. КИЄВА

01601, м. Київ, вул. Володимирська, 15

Web: <http://pc.ki.court.gov.ua>, E-mail: inbox@pc.ki.court.gov.ua

Печерський районний суд м. Києва

Вих. № 4643/21
від «28» вересня 2021 року

Богатир В.В.

foi+request-91131-0861e3c5@dostup.pravda.com.ua

Печерський районний суд м. Києва на Ваш інформаційний запит від 16.08.2021, що надійшов на електронну адресу суду за належністю з Державної судової адміністрації України листом №інф/5872-21-832/21 від 20.08.2021 та отримано судом 26.08.2021, повідомляє, що в провадженні судді Григоренко І.В. перебувала цивільна справа №757/38698/18-ц за позовом Богатиря Володимир Вікторовича до Генеральної прокуратури України, Начальника Департаменту спеціальних розслідувань Генеральної прокуратури України Горбатюка Сергія Вікторовича, Начальника відділу процесуального керівництва у кримінальних провадженнях слідчих управління спеціальних розслідувань Департаменту спеціальних розслідувань Генеральної прокуратури України Донського Олексія Ілліча, Прокурора відділу процесуального керівництва у кримінальних провадженнях слідчих управління спеціальних розслідувань Департаменту спеціальних розслідувань Генеральної прокуратури України Сімонова Яніса Георгійовича, підприємства Громадської організації «Громадське радіо» «Телерадіокомпанія «Громадське Радіо», Товариства з обмеженою відповідальністю «Голдберрі», Товариства з обмеженою відповідальністю «Ласмак», Мендуся Ярослава Петровича про захист ділової репутації.

Рішенням суду від 14.06.2021 в задоволенні вказаного позову відмовлено.

Додаток: згадане за текстом на 16 арк.

Заслужений Голова Печерського районного суду м. Києва

Виконавець:
Головний спеціаліст
Антіпова А.Г.

Р.Ю.Козлов

Р.Ю. Козлов

ПЕЧЕРСЬКИЙ РАЙОННИЙ СУД МІСТА КИЄВА

Справа № 757/38698/18-ц

**РІШЕННЯ
ІМЕНЕМ УКРАЇНИ**

14 червня 2021 року Печерський районний суд м. Києва у складі:

головуючого — судді Григоренко І.В.,

при секретарі судових засідань — Ситику Р.В.,

за участю:

представника позивача: Сугоняко Ю.П.,

представника відповідача-1: Кудіної Т.А.,

відповідача-2: Горбатюка С.В.,

відповідача-3: Донського О.І.,

відповідача-4: не з'явився,

представника відповідача-5: не з'явився,

представника відповідача-6: не з'явився,

представника відповідача-7: не з'явився,

відповідача-8: не з'явився,

розглянувши у відкритому судовому засіданні в залі суду в м. Києві в порядку загального позовного провадження цивільну справу за позовом Богатиря Володимир Вікторовича до Генеральної прокуратури України, Начальника Департаменту спеціальних розслідувань Генеральної прокуратури України Горбатюка Сергія Вікторовича, Начальника відділу процесуального керівництва у кримінальних провадженнях слідчих управління спеціальних розслідувань Департаменту спеціальних розслідувань Генеральної прокуратури України Донського Олексія Ілліча, Прокурора відділу процесуального керівництва у кримінальних провадженнях слідчих управління спеціальних розслідувань Департаменту спеціальних розслідувань Генеральної прокуратури України Сімонова Яніса Георгійовича, підприємства Громадської організації «Громадське радіо» «Телерадіокомпанія «Громадське Радіо», Товариства з обмеженою відповідальністю «Голдберрі», Товариства з обмеженою відповідальністю «Ласмак», Мендуся Ярослава Петровича про захист ділової репутації, -

ВСТАНОВИВ:

Богатир Володимир Вікторович (далі – позивач, Богатир В.В.) звернувся до суду з позовом до Генеральної прокуратури України (далі – відповідач-1, ГПУ), Начальника Департаменту спеціальних розслідувань Генеральної прокуратури України Горбатюка Сергія Вікторовича (далі – відповідач-2, Начальник Департаменту спецрозслідувань ГПУ Горбатюк С.В.), Начальника відділу процесуального керівництва у кримінальних провадженнях слідчих управління спеціальних розслідувань Департаменту Спеціальних розслідувань Генеральної прокуратури України Донського Олексія Ілліча (далі – відповідач-3, Начальник відділу Департаменту спецрозслідувань ГПУ Донський О.І.), Прокурора відділу процесуального керівництва у кримінальних провадженнях слідчих управління спеціальних розслідувань Департаменту спеціальних розслідувань Генеральної прокуратури України Сімонова Яніса Георгійовича (далі – відповідач-4, Прокурор відділу Департаменту спецрозслідувань ГПУ Сімонов Я.Г.), підприємства Громадської організації

«Громадське радіо» «Телерадіокомпанія «Громадське Радіо» (далі – відповідач-5, ГО «Громадське радіо» ТРК «Громадське радіо»), Товариства з обмеженою відповідальністю «Голдберрі» (далі – відповідач-6, ТОВ «Голдберрі»), Товариства з обмеженою відповідальністю «Ласмак» (далі – відповідач-7, ТОВ «Ласмак»), Мендуся Ярослава Петровича (далі – відповідач-8, Мендусь Я.П.), в якому просить:

1) визнати недостовірною інформацію, поширену:

- Донським Олексієм Іллічем, Начальником відділу процесуального керівництва у кримінальних провадженнях слідчих управління спеціальних розслідувань Департаменту Спеціальних розслідувань Генеральної прокуратури України, 06.09.2017 року на брифінгу, влаштованому Генеральною прокуратурою України (коментар розміщено на сайті Генеральної прокуратури України за посиланням: http://www.gp.gov.ua/ua/news.html?_=publications&_c=view&_t=rec&id=214936), а саме: «На підставі зібраних в межах цього кримінального провадження доказів 01.09.2017 року повідомлено про підозру за ч. 1 ст. 109 КК України колишньому Президенту України В. Януковичу та колишньому міністру юстиції України у вчиненні за пособництва останнього та спільно з іншими особами захоплення державної влади...»;

- Донським Олексієм Іллічем, Начальником відділу процесуального керівництва у кримінальних провадженнях слідчих управління спеціальних розслідувань Департаменту Спеціальних розслідувань Генеральної прокуратури України, 06.09.2017 року на брифінгу, влаштованому Генеральною прокуратурою України (коментар розміщено на веб-сторінці облікового запису Генеральної прокуратури – відеохостинг Ютуб http://www.youtube.com/watch?v=Eu_HFAIL_o), а саме: «Брифінг присвячено повідомленню про підозру у захопленні державної влади, воно здійснено відносно колишнього міністра юстиції Лавриновича і його заступника, а також... Януковича» (00 хв. 00 сек. – 00 хв. 14 сек.); «Повідомлення про підозру здійснено і йому і Януковичу... і заступнику Лавриновича у передбачений законом спосіб» (6 хвил. 56 сек. – 7 хвил. 04 сек.);

- Донським Олексієм Іллічем, Начальником відділу процесуального керівництва у кримінальних провадженнях слідчих управління спеціальних розслідувань Департаменту Спеціальних розслідувань Генеральної прокуратури України, 27.09.2017 року на сторінці сайту Підприємства Громадської організації «Громадське радіо» «Телерадіокомпанія «Громадське Радіо» (за посиланням: <http://hromadskeradio.org/news/2017/09/27/prokuratura-rishennya-apelyacijnogo-sudu-ganebne-lavrynovych-mozhe-vteky>), а саме: «Особливо враховуючи факт, що троє підозрюваних по цій справі вже втекли. Я говорю про Богатиря та Януковича»;

- Горбатюком Сергієм Вікторовичем, Начальником Департаменту спеціальних розслідувань Генеральної прокуратури України, 06.09.2017 року на сторінці сайту «Громадське радіо» (за посиланням: <http://hromadskeradio.org/news/2017/09/06/stattya-za-yakoyu-povidomleno-pidozru-lavrynovych-u-peredbachaye-tilky-aresht-gorbatyuk>), а саме: «Повідомлення про підозру направили экс-Президенту Віктору Януковичу, экс-Міністру юстиції Олександр Лавриновичу та його заступнику»; «повідомлення про підозру відомство відправило за відомими адресами підозрюваних»; «колишній Міністр юстиції Олександр Лавринович та його заступник також викликані до слідчого і вже пообіцяли з'явитися 6-7 вересня»;

- Горбатюком Сергієм Вікторовичем, Начальником Департаменту спеціальних розслідувань Генеральної прокуратури України, 06.09.2017 року на сторінці сайту «Громадське радіо» (за посиланням: <http://strana.ua/articles/interview/107326-serhej-horbatjuk-rasskazal-o-svoej-otstavke-i-tsarjakh-v-o-hlave-silovykh-struktur-ulrainy.html>), а саме: «Но когда Лавринович оказался под стражей, его адвокаты в Апелляционный суд заявили показания этого же свидетеля, что мы его неверно поняли. Хотя он четко говорил – на совещании в Минюсте Лавринович дал указание опубликовать текст Конституции Богатырю»;

- Сімоновим Янісом Георгійовичем, Прокурором відділу процесуального керівництва у кримінальних провадженнях слідчих управління спеціальних розслідувань Департаменту спеціальних розслідувань Генеральної прокуратури України, 14.09.2017 року на сторінці Інтернет видання «Цензор.нет» (за посиланням: <http://ua.censor.net.ua/n455344>), а саме: «Усправі про конституційний переворот також фігурує колишній заступник Міністра юстиції Володимир Богатир»; «Богатир ухиляється від слідства і їм не вдається з ним зв'язатися»;

- Сімоновим Янісом Георгійовичем, Прокурором відділу процесуального керівництва у кримінальних провадженнях слідчих управління спеціальних розслідувань Департаменту спеціальних розслідувань Генеральної прокуратури України, 15.09.2017 року ТОВ «Голдберрі» розміщеного в обліковому запису телеканалу Espresso.TV на відеохостингу Ютуб за адресою: <http://www.youtube.com/watch?v=7Jk7a2Rryks&feature=youtu.be&t=69>, а саме: «Іншого підозрюваного Богатиря і, якщо ми його знайдемо, то можливо буде проміжок часу для того, що із ним попрацювали і стосовно нього вирішили міру запобіжного заходу...», «оголошено підозру заступнику Лавриновича по прізвищу Богатир»;

2) зобов'язати Генеральну прокуратуру України спростувати поширену нею недостовірну інформацію щодо Богатиря Володимир Вікторовича у відеозапису брифінгу, розміщеного в обліковому запису Генеральної прокуратури України на відеохостингу Ютуб http://www.gp.gov.ua/ua/news.html?_c=view&t=rec&id=214936;

3) зобов'язати Генеральну прокуратуру України спростувати поширену нею недостовірну інформацію щодо Богатиря Володимир Вікторовича у відеозапису брифінгу, розміщеного в обліковому запису Генеральної прокуратури України http://www.youtube.com/watch?v=Ey_HFAIL_o;

4) зобов'язати Підприємство Громадської організації «Громадське радіо» «Телерадіокомпанія «Громадське Радіо» спростувати поширену ним недостовірну інформацію щодо Богатиря Володимира Вікторовича на сторінках Інтернет: <http://hromadskeradio.org/news/2017/09/27/prokuratura-rishennya-apelyacijnogo-sudu-ganebne-lavrynovych-mozhe-vteky>, <http://hromadskeradio.org/news/2017/09/06/stattya-za-yakoju-povidomleno-pidozru-lavrynovych-u-peredbachaye-tilky-aresht-gorbatyuk>;

5) зобов'язати адміністратора домену [sensor.net](http://ua.censor.net). Мендуся Ярослава Петровича спростувати поширену інтернет виданням [Цензор.нет](http://ua.censor.net.ua/n455344) недостовірну інформацію щодо Богатиря Володимира Вікторовича на сторінках Інтернет: <http://ua.censor.net.ua/n455344>;

6) зобов'язати ТОВ «Голдберрі» спростувати поширену ним недостовірну інформацію, розміщену в обліковому записі телеканалу Espresso.TV на відеохостингу Ютуб щодо Богатиря Володимира Вікторовича на сторінці Інтернет:

<http://www.youtube.com/watch?v=7Jk7a2Rryks&feature=youtu.be&t=69>;

7) зобов'язати ТОВ «Ласмак» спростувати поширену недостовірну інформацію щодо Богатиря Володимира Вікторовича на сторінці Інтернет: <http://strana.ua/articles/interview/107326-serhej-horbatjuk-rasskazal-o-svoej-otstavke-i-tsarjakh-v-o-hlave-silovykh-struktur-ulrainy.html>;

8) судові витрати покласти на відповідачів.

В обґрунтування позовних вимог позивач зазначає, що групою слідчих управління спеціальних розслідувань Департаменту спеціальних розслідувань ГПУ здійснюється досудове розслідування у кримінальному провадженні від 03.03.2014 № 4201400000000054 за фактом захоплення Януковичем В.Ф. державної влади та виділеному з нього кримінальному провадженні від 07.11.2017 № 42017000000003538. За версією органу досудового розслідування позивач, перебуваючи на посаді заступника Міністра юстиції України, в період з вересня-жовтня 2010 року вчинив пособництво - сприяння в захопленні Януковичем В.Ф. державної влади шляхом виконання наданого йому доручення щодо офіційного оприлюднення в інформаційному бюлетені «Офіційний вісник України»

тексту Конституції України в редакції 28.06.1996 року, що діяла до внесення до неї змін Законом України «Про внесення змін до Конституції України» від 08.12.2004 року № 2222-IV. Співробітники ГПУ з метою політичного переслідування організували серію інформаційних атак на адвоката Богатиря В.В., безпідставно звинувачуючи його та інших людей фактами попри відсутність будь-якого вироку суду, яким було б встановлено винуватість Богатиря В.В. Поширена відповідачами інформація не містить алегорій, сатири, гіпербол тощо, вона не є припущенням чи критикою позивача, її можна перевірити на достовірність, тому вона не є оціночними судженнями. 15.07.2017 року позивач виїхав до Великобританії у довготривале службове відрядження, а отже твердження відповідачів про те, що позивач «був повідомлений про підозру», «втік», «ухиляється від слідства», «всобицяв з'явитися» тощо не відповідають дійсності та порочать його ділову репутацію.

Ухвалою Печерського районного суду м. Києва від 14.08.2018 року позовну заяву адвоката Богатиря Володимира Вікторовича до Генеральної прокуратури України, Начальника Департаменту спеціальних розслідувань Генеральної прокуратури України Горбатюка Сергія Вікторовича, Начальника відділу процесуального керівництва у кримінальних провадженнях слідчих управління спеціальних розслідувань Департаменту Спеціальних розслідувань Генеральної прокуратури України Донського Олексія Ілліча, Прокурора відділу процесуального керівництва у кримінальних провадженнях слідчих управління спеціальних розслідувань Департаменту спеціальних розслідувань Генеральної прокуратури України Сімонова Яніса Георгійовича, підприємства Громадської організації «Громадське радіо» «Телерадіокомпанія «Громадське Радіо», Товариства з обмеженою відповідальністю «Голдберрі», Товариства з обмеженою відповідальністю «Ласмак», Мендуся Ярослава Петровича про захист ділової репутації залишено без руху та надано позивачу строк для усунення недоліків.

Позивач усунув недоліки позовної заяви, зазначені в ухвалі Печерського районного суду м. Києва від 14.08.2018 року.

Ухвалою Печерського районного суду м. Києва від 11.03.2019 року в порядку загального позовного провадження відкрито провадження у цивільній справі за позовом Богатиря Володимира Вікторовича до Генеральної прокуратури України, Начальника Департаменту спеціальних розслідувань Генеральної прокуратури України Горбатюка Сергія Вікторовича, Начальника відділу процесуального керівництва у кримінальних провадженнях слідчих управління спеціальних розслідувань Департаменту Спеціальних розслідувань Генеральної прокуратури України Донського Олексія Ілліча, Прокурора відділу процесуального керівництва у кримінальних провадженнях слідчих управління спеціальних розслідувань Департаменту спеціальних розслідувань Генеральної прокуратури України Сімонова Яніса Георгійовича, підприємства Громадської організації «Громадське радіо» «Телерадіокомпанія «Громадське Радіо», Товариства з обмеженою відповідальністю «Голдберрі», Товариства з обмеженою відповідальністю «Ласмак», Мендуся Ярослава Петровича про захист ділової репутації та призначено підготовче засідання у справі на 06.06.2019 року.

06.06.2019 року на адресу Печерського районного суду м. Києва від ТОВ «Голдберрі» надійшов відзив на позовну заяву, в якому останнє заперечує проти позовних вимог, оскільки телевізійна передача виходила на телеканалі без попереднього запису у формі інтерв'ювання, де респондентом, який надавав коментар, був відповідач-4; програма виходила в прямому ефірі із написом «наживо». Отже, відповідно до ч. 1 ст. 67 Закону України «Про телебачення і радіомовлення», товариство не може бути притягнуто до відповідальності за поширення особою, яка не є його працівником, інформації, що не відповідає дійсності без попереднього запису. Згідно із ч. 3 ст. 277 ЦК України, спростування недостовірної інформації здійснюється особою, яка її поширила, а, оскільки відповідач-6 не несе відповідальності за поширення спірної інформації, то він не може нести негативні наслідки, пов'язані із її поширенням, а наданий позивачем відеозапис

сюжету відповідача-6 неможливо перевірити на достовірність, оскільки за вказаним посиланням на сторінці відеохостингу Ютуб відсутнє відео із спірним сюжетом.

Протокольною ухвалою Печерського районного суду м. Києва від 06.06.2019 року, у зв'язку із неявкою в підготовчє засідання представників відповідачів та відсутністю відомостей про вручення їм повідомлення про дату, час і місце судового засідання, відповідно до п. 1 ч. 2 ст. 198 та п. 1 ч. 2 ст. 223 ЦПК України, підготовчє засідання було відкладено до 23.09.2019 року.

19.09.2019 року на адресу Печерського районного суду м. Києва від ГПУ надійшов клопотання на позовну заяву, в якому останній заперечує проти позовних вимог з огляду на те, що, відповідно до ч. 1 ст. 6 Закону України «Про прокуратуру», органи прокуратури інформують суспільство про свою діяльність шляхом повідомлень у ЗМІ; за приписами ст. 29 Закону України «Про інформацію» інформація з обмеженим доступом може бути поширена, якщо вона є суспільно необхідною, тобто є предметом суспільного інтересу, і право громадськості знати цю інформацію переважає потенційну шкоду від її поширення; а саме такою є інформація про кримінальні провадження, які розслідуються слідчими підрозділами ГПУ. Так, слідчими управління спеціальних розслідувань ГПУ здійснюється досудове розслідування у кримінальному провадженні № 42017000000003538 від 07.11.2017 року за підозрою Богатиря В.В. за ч. 5 ст. 27, ч. 1 ст. 109 КК України (виділене з кримінального провадження № 4201400000000054 від 03.03.2014 року); на підставі зібраних у кримінальному провадженні доказів 01.09.2017 року заступником Генерального прокурора складено повідомлення про підозру колишньому заступнику Міністра юстиції України Богатирю В.В. у вчиненні в період з вересня-жовтні 2010 року пособництва – сприяння в захопленні Януковичем В.Ф. державної влади шляхом вчинення дій, спрямованих на збільшення його владних повноважень, унаслідок повернення в неконституційний спосіб дії Конституції України від 28.06.1996 року, до якої Законом України «Про внесення змін до Конституції України» від 08.12.2004 № 2222-IV було внесено зміни. З наданих слідством документів вбачається, що повідомлення про підозру, а також повістки про виклик направлялися позивачу на всі відомі адреси, однак їх вручено не було. Постановою слідчого від 12.10.2017 року було оголошено розшук підозрюваного Богатиря В.В., а досудове розслідування 24.11.2017 року зупинено на підставі п. 2 ч. 1 ст. 280 КПК України. 28.03.2018 року Богатиря В.В. оголошено в міжнародний розшук. Ухвалою слідчого судді Печерського районного суду м. Києва від 12.04.2018 року щодо Богатиря В.В. в порядку ч. 6 ст. 193 КПК України обрано запобіжний захід у вигляді тримання під вартою. Отже, твердження позивача, що використані посадовими особам ГПУ мовні засоби свідчать про винність позивача у вчиненні злочину є безпідставними; позивач фактично вирвав з контексту певні висловлювання та надав їм свого суб'єктивного тлумачення. Більш того, позивач просить визнати недостовірною та спростувати інформацію, поширену не лише щодо нього, а щодо інших осіб – Лавриновича О.В., Януковича В.Ф., не обґрунтовуючи при цьому, яким чином це порушує його особисті немайнові права.

Протокольною ухвалою Печерського районного суду м. Києва від 23.09.2019 року, у зв'язку із тим, що відповідачі не одержали копії позовної заяви, відповідно до п. 2 ч. 5 ст. 198 ЦПК України, в підготовчому засіданні було оголошено перерву до 27.11.2019 року.

26.09.2019 року на адресу Печерського районного суду м. Києва від представника позивача надійшла відповідь на відзив ГПУ, в якій представник позивача зазначив, що розповсюдження інформації про те, що Богатир В.В. є злочинцем, є порушенням презумпції невинуватості, оскільки повідомлення про підозру не було вручено позивачу у спосіб, передбачений законом.

Ухвалою Печерського районного суду м. Києва від 27.11.2019 року закрито підготовчє провадження у цивільній справі за позовом Богатиря Володимира Вікторовича до Генеральної прокуратури України, Начальника Департаменту спеціальних розслідувань

Генеральної прокуратури України Горбатюка Сергія Вікторовича, Начальника відділу процесуального керівництва у кримінальних провадженнях слідчих управління спеціальних розслідувань Департаменту Спеціальних розслідувань Генеральної прокуратури України Донського Олексія Ілліча, Прокурора відділу процесуального керівництва у кримінальних провадженнях слідчих управління спеціальних розслідувань Департаменту спеціальних розслідувань Генеральної прокуратури України Сімонова Яніса Георгійовича, Підприємства Громадської організації «Громадське радіо» «Техрадіокомпанія «Громадське Радіо», Товариства з обмеженою відповідальністю «Голдберрі», Товариства з обмеженою відповідальністю «Ласмак», Мендуся Ярослава Петровича про захист ділової репутації та судовий розгляд справи по суті призначено на 25.03.2020 року.

Протокольною ухвалою Печерського районного суду м. Києва від 25.03.2020 року, у зв'язку із неявкою в судові засідання відповідачів та відсутністю відомостей про вручення їм повідомлення про дату, час і місце судового засідання, відповідно до п. 1 ч. 2 ст. 223 ЦПК України, судові засідання було відкладено до 09.07.2020 року.

Протокольною ухвалою Печерського районного суду м. Києва від 09.07.2020 року, у зв'язку із неявкою в судові засідання відповідачів та відсутністю відомостей про вручення їм повідомлення про дату, час і місце судового засідання, відповідно до п. 1 ч. 2 ст. 223 ЦПК України, судові засідання було відкладено до 18.11.2020 року.

Протокольною ухвалою Печерського районного суду м. Києва від 18.11.2020 року, у зв'язку із неявкою в судові засідання представника відповідача ТОВ «Голдберрі» та відсутністю відомостей про вручення йому повідомлення про дату, час і місце судового засідання, відповідно до п. 1 ч. 2 ст. 223 ЦПК України, судові засідання було відкладено до 09.03.2021 року.

Протокольною ухвалою Печерського районного суду м. Києва від 09.03.2021 року, у зв'язку із неявкою в судові засідання відповідачів та відсутністю відомостей про вручення їм повідомлення про дату, час і місце судового засідання, відповідно до п. 1 ч. 2 ст. 223 ЦПК України, судові засідання було відкладено до 14.06.2021 року.

В судові засідання 14.06.2021 року з'явилися представник позивача, представник відповідача-1, відповідач-2 та відповідач-3. Інші відповідачі в судові засідання не з'явилися, про дату, час і місце судового засідання повідомлені належним чином, причини неявки суду не повідомили.

Частиною 1 ст. 223 ЦПК України встановлено, що неявка у судові засідання будь-якого учасника справи за умови, що його належним чином повідомлено про дату, час і місце цього засідання, не перешкоджає розгляду справи по суті, крім випадків, визначених цією статтею.

Відповідно до п. 1 ч. 3 ст. 223 ЦПК України, якщо учасник справи або його представник були належним чином повідомлені про судові засідання, суд розглядає справу за відсутності такого учасника справи у разі, зокрема, неявки в судові засідання учасника справи (його представника) без поважних причин або без повідомлення причин неявки.

Враховуючи, що Прокурор відділу Департаменту спецрозслідувань ГПУ Сімонов Я.Г., ГО «Громадське радіо» ТРК «Громадське радіо», ТОВ «Голдберрі», ТОВ «Ласмак» та Мендусь Я.П. повідомлені про дату, час і місце судового засідання повідомлені належним чином, причини неявки суду не повідомили, суд вважає за можливе розглянути справу за їх відсутності.

В судовому засіданні 14.06.2021 року представник позивача підтримав позовні вимоги з викладених у позовній заяві підстав та просив їх задовольнити.

Представник відповідача-1, відповідач-2 та відповідач-3 в судовому засіданні щодо задоволення позову заперечували та просили в позові відмовити.

Вислухавши пояснення представника позивача, представника відповідача-1, відповідача-2 та відповідача-3, всебічно та повно з'ясувавши всі фактичні обставини

справи, об'єктивно оцінивши докази, які мають юридичне значення для розгляду справи та вирішення спору по суті, суд вважає, що позов не підлягає задоволенню, враховуючи наступне.

Судом встановлено, що 01.09.2017 року Заступник Генерального прокурора Столярчук Ю.В., розглянувши матеріали досудового розслідування № 4201400000000054 від 03.03.2014 року та встановивши наявність достатніх доказів для підозри особи у вчиненні кримінального правопорушення, відповідно до ст. ст. 42, 276, 277, 278, 279 КПК України виніс повідомлення про підозру, яким повідомив Богатирю В.В., 23.11.1977 року народження, що він підозрюється у вчиненні в період вересня-жовтня 2010 року пособництва – сприяння в захопленні Януковичем В.Ф. державної влади шляхом вчинення дій, спрямованих на збільшення обсягу його, як Президента України, владних повноважень унаслідок повернення у неконституційний спосіб дії Конституції України від 28.06.1996 року, до якої Законом України «Про внесення змін до Конституції України» від 08.12.2004 № 2222-IV було внесено зміни, а саме у сприянні вчиненню вказаного злочину іншими співучасниками наданням засобів, тобто вчиненні кримінального правопорушення, передбаченого ч. 5 ст. 27, ч. 1 ст. 109 КК України.

01.09.2017 року Заступник Генерального прокурора Столярчук Ю.В. надав старшому слідчому з ОВС другого слідчого відділу управління спеціальних розслідувань Департаменту спеціальних розслідувань ГПУ Крупці А.О. доручення про проведення процесуальних дій (вих. № 23/1/3-32787/1-14 від 01.09.2017 року), в якому зазначив, що у зв'язку із неможливістю вручення в день складання повідомлення про підозру, що зумовлює його вручення у спосіб, передбачений КПК України для вручення повідомлень, керуючись ст. ст. 36, 278 КПК України, доручає виконати всі необхідні процесуальні дії, пов'язані із здійсненням повідомлення про підозру Богатирю В.В.

01.09.2017 року повідомлення про підозру було надіслано Богатирю В.В. на адресу АО «Богатир та партнери» (01133, м. Київ, бульвар Лесі Українки, 3, офіс 126; 01024, м. Київ, вул. Шовковична, 32/34, оф. 24).

Також 06.09.2017 року та 18.09.2017 року за вказаними адресами Богатирю В.В. надіслались повістки про виклик для участі у кримінальному провадженні № 4201400000000054 від 03.03.2014 року в якості підозрюваного. Крім того, повістки надіслались на електронну адресу Богатиря В.В., а також за адресою: 01133, м. Київ, бульвар Лесі Українки, 24, кв. 208.

12.10.2017 року старший слідчий з ОВС Департаменту спеціальних розслідувань ГПУ Крушка А.О. виніс постанову про розшук підозрюваного, якою оголосив розшук в кримінальному провадженні № 4201400000000054 від 03.03.2014 року підозрюваного Богатиря В.В., 23.11.1977 року народження; здійснення розшуку доручив підрозділам СБУ.

28.03.2018 року старшим групи слідчих – начальником третього слідчого відділу управління спеціальних розслідувань Департаменту спеціальних розслідувань ГПУ Дем'яненко А.В. було винесено постанову про міжнародний розшук підозрюваного, якою оголошено в розшук підозрюваного Богатиря В.В., 23.11.1977 року народження; організацію здійснення міжнародного розшуку доручено оперативним підрозділам СБУ.

Станом на час винесення рішення по даній справі зазначені позивачем публікації за посиланнями:

http://www.gp.gov.ua/ua/news.html?_=publications&_c=view&_t=rec&id=214936,

http://www.youtube.com/watch?v=Ey_HFAIL_o,

<http://hromadskeradio.org/news/2017/09/27/prokuratura-rishennya-apelyacijnogo-sudu-gan-ebne-lavrynovych-mozhe-vteky>,

<http://hromadskeradio.org/news/2017/09/06/stattya-za-yakoyu-povidomleno-pidozru-lavrynovychu-peredbachaye-tilky-aresht-gorbatyuk>

<http://strana.ua/articles/interview/107326-serhej-horbatjuk-rasskazal-o-svoej-otstavke-i-tsarj-ah-vo-hlave-silovykh-struktur-ulrainy.html>

<http://www.youtube.com/watch?v=7Jk7a2Rryks&feature=youtu.be&t=69>
в мережі Інтернет відсутні.

За посиланням <http://ua.censor.net.ua/n455344> 14.09.2017 року розміщена публікація наступного змісту: «У справі про конституційний переворот також фігурує колишній заступник міністра юстиції Володимир Богатир. Про це повідомляє кореспондент Цензор.НЕТ із залу суду. Прокурор ГПУ Яніс Симонов, заявив про це в Печерському суді під час засідання у справі Лавриновича. Симонов зазначив, що Богатир ухиляється від слідства і їм не вдається з ним зв'язатися. Нагадаємо, 6 вересня Генпрокурор Юрій Луценко поінформував, що ГПУ повідомила про підозру колишньому президенту Віктору Януковичу і колишньому міністру юстиції Олександрові Лавриновичу в захопленні влади за допомогою незаконного повернення Конституції 1996 року в 2010 році. Екс-міністр, коментуючи інформацію ГПУ, заявив, що не бачить злочину в своїх діях, а в 2010 році лише виконував свої функціональні обов'язки. У 2004 році Верховна Рада прийняла зміни до Конституції, внаслідок яких Україна з президентсько-парламентської стала парламентсько-президентською республікою. Рішення суду, по суті, ввело в дію Конституцію 1996 року. Зміни до Конституції вступили в силу в 2006 році. У 2010 році Конституційний суд України повернув країну до президентсько-парламентської форми правління, повернувши президенту частину втрачених після конституційної реформи 2004 року повноважень».

За посиланнями:

https://old.gp.gov.ua/ua/news.html?_m=publications&_t=rec&id=214936&fp=2721&s=print
та

https://www.youtube.com/watch?v=Ey_HFAIL_o&t=7s

розміщено відео брифінгу прокурора Олексія Донського та публікація наступного змісту: «Департаментом спеціальних розслідувань Генеральної прокуратури України продовжується системна робота з розслідування злочинів, вчинених колишніми високопосадовцями у 2010-2014 роках. Зокрема, здійснюється досудове розслідування у кримінальному провадженні за фактом захоплення державної влади, шляхом розширення у неконституційний спосіб повноважень Президента України за рахунок звуження ролі та повноважень Парламенту і Уряду, винесення неправосудних рішень Конституційним судом України та зловживання службовим становищем керівниками вищих органів державної влади. На підставі зібраних у межах цього кримінального провадження доказів 01.09.2017 повідомлено про підозру за ч. 1 ст. 109 КК України колишньому Президенту України В. Януковичу та колишньому Міністру юстиції України у вчиненні за пособництва заступника останнього та спільно з іншими особами захоплення державної влади, у тому числі шляхом вжиття заходів до незаконної, без рішення єдиного органу законодавчої влади в Україні – Верховної Ради України, зміни діючої Конституції України через внесення до Єдиного державного реєстру нормативно-правових актів тексту Конституції України в редакції 1996 року та її офіційної публікації. Колишньому заступнику Міністра юстиції України повідомлено про підозру за ч. 5 ст. 27, ч. 1 ст. 109 КК України. Досудове розслідування триває. Збираються докази та перевіряються на предмет достатності та допустимості для вирішення питання щодо притягнення до кримінальної відповідальності інших співучасників вчинення вищевказаних злочинів».

Надаючи правову оцінку правовідносинам сторін по даній справі, суд виходить з наступного.

Статтею 3 Конституції України (в редакції станом на час виникнення спірних відносин) закріплено, що людина, її честь і гідність визнаються в Україні найвищою соціальною цінністю.

В силу ст. ст. 21, 28 Конституції України, усі люди є вільні і рівні у своїй гідності і правах. Кожен має право на повагу до його гідності.

Згідно із ст. 201 Цивільного кодексу України (далі – ЦК України, в редакції станом на

час виникнення спірних відносин) особистими немайновими благами, які охороняються цивільним законодавством, є: здоров'я, життя; честь, гідність і ділова репутація; ім'я (найменування); авторство; свобода літературної, художньої, наукової і технічної творчості, а також інші блага, які охороняються цивільним законодавством. Відповідно до Конституції України життя і здоров'я людини, її честь і гідність, недоторканність і безпека визнаються найвищою соціальною цінністю.

Відповідно до ст. 297 ЦК України, кожен має право на повагу до його гідності та честі. Гідність та честь фізичної особи є недоторканими. Фізична особа має право звернутися до суду з позовом про захист її гідності та честі.

Статтею 299 ЦК України передбачено, що фізична особа має право на недоторканність своєї ділової репутації. Фізична особа може звернутися до суду з позовом про захист своєї ділової репутації.

Чинне законодавство не містить визначення понять гідності, честі чи ділової репутації, оскільки вони є морально-етичними категоріями й одночасно особистими немайновими правами, яким закон надає значення самостійних об'єктів судового захисту.

Зокрема, під гідністю слід розуміти визнання цінності кожної фізичної особи як унікальної біопсихосоціальної цінності, з честю пов'язується позитивна соціальна оцінка особи в очах оточуючих, яка ґрунтується на відповідності її діянь (поведінки) загальноприйнятим уявленням про добро і зло, а під діловою репутацією фізичної особи розуміється набута особою суспільна оцінка її ділових і професійних якостей при виконанні нею трудових, службових, громадських чи інших обов'язків (п. 4 Постанови Пленуму Верховного Суду України № 1 від 27.02.2009 року «Про судову практику у справах про захист гідності та честі фізичної особи, а також ділової репутації фізичної та юридичної особи»).

У відповідності до ст. 277 ЦК України, фізична особа, особисті немайнові права якої порушено внаслідок поширення про неї та членів її сім'ї недостовірної інформації, має право на відповідь, а також на спростування цієї інформації. Негативна інформація, поширена про особу, вважається недостовірною, якщо особа, яка її поширила, не доведе протилежного; спростування недостовірної інформації здійснюється особою, яка поширила інформацію.

Згідно із роз'ясненнями, які містяться у пункті 15 Постанови Пленуму Верховного Суду України № 1 від 27.02.2009 року «Про судову практику у справах про захист гідності та честі фізичної особи, а також ділової репутації фізичної та юридичної особи» при розгляді справ зазначеної категорії суди повинні мати на увазі, що юридичним складом правопорушення, наявність якого може бути підставою для задоволення позову, є сукупність таких обставин: а) поширення інформації, тобто доведення її до відома хоча б одній особі у будь-який спосіб; б) поширена інформація стосується певної фізичної чи юридичної особи, тобто позивача; в) поширення недостовірної інформації, тобто такої, яка не відповідає дійсності; г) поширення інформації, що порушує особисті немайнові права, тобто або завдає шкоди відповідним особистим немайновим благам, або перешкоджає особі повно і своєчасно здійснювати своє особисте немайнове право.

Під поширенням інформації слід розуміти: опублікування її у пресі, передання по радіо, телебаченню чи з використанням інших засобів масової інформації; поширення в мережі Інтернет чи з використанням інших засобів телекомунікаційного зв'язку; викладення в характеристиках, заявах, листах, адресованих іншим особам; повідомлення в публічних виступах, в електронних мережах, а також в іншій формі хоча б одній особі.

Недостовірною вважається інформація, яка не відповідає дійсності або викладена несправдиво, тобто містить відомості про події та явища, яких не існувало взагалі або які існували, але відомості про них не відповідають дійсності (неповні або перекручені).

Таким чином в справах про захист честі, гідності та ділової репутації фізичної особи дослідженню підлягає наявність юридичного складу правопорушення, а саме: 1) факту

поширення інформації; 2) чи стосується поширена інформація позивача; 3) чи поширена інформація є недостовірною; 4) чи завдає поширена інформація шкоди особистим немайновим благам позивача.

За приписами ч. 1 ст. 294 ЦК України фізична особа має право на ім'я.

Частиною 4 ст. 296 ЦК України встановлено, що ім'я фізичної особи, яка затримана, підозрюється чи обвинувачується у вчиненні кримінального правопорушення, або особи, яка вчинила адміністративне правопорушення, може бути використане (обнародоване) лише в разі набрання законної сили обвинувальним вироком суду щодо неї або винесення постанови у справі про адміністративне правопорушення та в інших випадках, передбачених законом.

Зазначене положення є похідним від гарантованої ч. 1 ст. 62 Конституції України презумпції невинуватості, яка передбачає, що особа вважається невинуватою у вчиненні злочину і не може бути піддана кримінальному покаранню, доки її вину не буде доведено в законному порядку і встановлено обвинувальним вироком суду.

Наведені положення чинного законодавства узгоджуються із ч. 2 ст. 6 Конвенції про захист прав людини і основоположних свобод (далі - Конвенція), яка передбачає, що кожен, кого обвинувачено у вчиненні кримінального правопорушення, вважається невинуватим доти, доки його вину не буде доведено в законному порядку, а також із практикою Європейського суду з прав людини.

Так, у рішенні Європейського суду з прав людини у справі «Хужин та інші проти Росії» від 23.10.2008 року зроблено висновок, що презумпція невинуватості, закріплена у частині другій статті 6 Конвенції, є одним із елементів справедливого судового розгляду, про який зазначається у частині першій цієї статті (рішення у справі «Аллен де Рібемон проти Франції» від 10.02.1995 року, п. 35), і спрямована на те, щоб забезпечити обвинувачену особу від порушень її права на справедливий процес упередженими твердженнями, що тісно пов'язані з розглядом її справи у суді.

Зокрема цей принцип забороняє формування передчасної позиції суду, в якій би відображалася думка про те, що особа, обвинувачена у вчиненні злочину, є винуватою ще до того, коли її вина була доведена відповідно до закону (рішення у справі «Мінеллі проти Швейцарії» від 25.03.1983 року). Разом із тим ця вимога стосується і висловлювань інших посадових осіб про перебіг розслідування кримінальної справи, якщо такі твердження спонукають громадськість повірити у винуватість обвинуваченої особи та впливають на оцінку фактів даної справи компетентним судом (рішення у справах «Аллен де Рібемон проти Франції», п. 41; «Дактарас проти Литви» від 24.11.2000 року п. п. 41-43; «Бутвевічюс проти Литви» від 26.03.2002 року, п. 49).

У рішенні Європейського суду з прав людини «Корбан проти України» від 04.07.2019 року зазначено, що ч. 2 ст. 6 Конвенції не дозволяє посадовим особам оголошувати особу винною до засудження цієї особи судом. Посадові особи повинні повідомляти громадськість про кримінальні розслідування шляхом, наприклад, інформування про підозри, затримання та зізнання, якщо вони роблять це обережно. Має значення обране ними формулювання (рішення у справі «Турьєв проти Росії» від 11.10.2016 року, п. 19).

Як наголошує Європейський суд з прав людини, вагоме розрізнення має проводитись між твердженнями про те, що особа лише підозрюється у вчиненні певного злочину, і відвертим визнанням того, що особа його вчинила (рішення у справах «Бемер проти Німеччини» від 03.10.2002 року, п. п. 54, 56; «Нештяк проти Словаччини» від 27.02.2007 року, п. п. 88 - 89).

Аналогічне визначення презумпції невинуватості наведено у рішенні Європейського суду з прав людини у справі «Шагін проти України» від 10.12.2009 року, у якому наголошено на тому, як важливо державним посадовим особам добирати слова, оприлюднюючи свої заяви ще до судового розгляду справи, порушеної проти особи, та визнання її винною у вчиненні того чи іншого злочину (рішення у справі «Дактарас проти

Литви» від 24.11.2000 року, п. 41).

Відносини щодо створення, збирання, одержання, зберігання, використання, поширення, охорони, захисту інформації врегульовані Законом України «Про інформацію».

Статтею 1 вказаного Закону (в редакції станом на час виникнення спірних відносин) визначено, що інформація – це будь-які відомості та/або дані, які можуть бути збережені на матеріальних носіях або відображені в електронному вигляді.

Основними принципами інформаційних відносин є: гарантованість права на інформацію; відкритість, доступність інформації, свобода обміну інформацією; достовірність і повнота інформації; свобода вираження поглядів і переконань; правомірність одержання, використання, поширення, зберігання та захисту інформації; захищеність особи від втручання в її особисте та сімейне життя (ст. 2 Закону України «Про інформацію»).

За приписами ст. 4 Закону України «Про інформацію», суб'єктами інформаційних відносин є: фізичні особи; юридичні особи; об'єднання громадян; суб'єкти владних повноважень. Об'єктом інформаційних відносин є інформація.

Згідно із ст. 5 Закону України «Про інформацію», кожен має право на інформацію, що передбачає можливість вільного одержання, використання, поширення, зберігання та захисту інформації, необхідної для реалізації своїх прав, свобод і законних інтересів.

Реалізація права на інформацію не повинна порушувати громадські, політичні, економічні, соціальні, духовні, екологічні та інші права, свободи і законні інтереси інших громадян, права та інтереси юридичних осіб.

Частиною 1 ст. 29 Закону України «Про інформацію» встановлено, що інформація з обмеженим доступом може бути поширена, якщо вона є суспільно необхідною, тобто є предметом суспільного інтересу, і право громадськості знати цю інформацію переважає потенційну шкоду від її поширення.

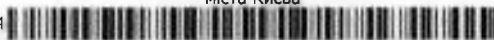
Відповідно до ч. 2 ст. 272 ЦК України, фізична особа має право вимагати від посадових і службових осіб вчинення відповідних дій, спрямованих на забезпечення здійснення нею особистих немайнових прав.

Статтею 273 ЦК України визначено, що органи державної влади, органи влади Автономної Республіки Крим, органи місцевого самоврядування у межах своїх повноважень забезпечують здійснення фізичною особою особистих немайнових прав. Юридичні особи, їх працівники, окремі фізичні особи, професійні обов'язки яких стосуються особистих немайнових прав фізичної особи, зобов'язані утримуватися від дій, якими ці права можуть бути порушені. Діяльність фізичних та юридичних осіб не може порушувати особисті немайнові права.

Іншими словами, відповідно до ч. 2 ст. 272 ЦК України, фізична особа має право вимагати від посадових і службових осіб вчинення відповідних дій, спрямованих на забезпечення здійснення нею особистих немайнових прав, а згідно із ч. 3 ст. 273 цього Кодексу, діяльність фізичних та юридичних осіб не може порушувати особисті немайнові права.

Наведені положення законодавства виконують функцію утримання балансу між необхідністю здійснення розслідування кримінальних проваджень з метою забезпечення захисту суспільних інтересів та недопущенням нанесення шкоди репутації підозрюваної чи обвинуваченої особи, яку буде важко відновити у разі закриття кримінального провадження або ухвалення виправдувального вироку суду з підстав, передбачених КПК України.

У рішенні Європейського суду з прав людини у справі «Фатуллаєв проти Азербайджану» від 22.04.2010 року наголошено, що п. 2 ст. 6 Конвенції не забороняє владі інформувати суспільство про здійснювані кримінальні розслідування, проте вимагає роботи це із максимальною обережністю та обачністю, які необхідні для дотримання принципу презумпції невинуватості.

Отже наявність суспільного інтересу не виключає необхідності дотримання положення ч. 4 ст. 296 ЦК України, адже цивільним законодавством встановлено заборону на поширення інформації про кримінальні провадження, яка може бути предметом суспільного інтересу, а саме на використання імені обвинуваченої особи до набрання законної сили обвинувальним вироком суду стосовно неї при поширенні цієї інформації.

Аналогічної позиції притримується і Верховний Суд, що, як приклад, відображено в постанові від 31.10.2019 року у справі № 760/20787/18.

Звертаючись із позовом до суду, позивач зазначає, що у заявах відповідачів (Олексія Довського, Сергія Горбатюка, Яніса Сімонова) відбувається розповсюдження неправдивої та недостовірної інформації про причетність позивача до вчинення особливо тяжкого злочину і такими діями співробітники ГПУ порушили особисті немайнові права позивача (право на честь, гідність, ділову репутацію), а також принцип презумпції невинуватості в кримінальному процесі.

Суд не погоджується із таким твердженням позивача, з огляду на наступне.

Так, публікація за посиланням: <http://ua.censor.net.ua/n455344> містить таку інформацію: «На підставі зібраних у межах цього кримінального провадження доказів 01.09.2017 повідомлено про підозру за ч. 1 ст. 109 КК України колишньому Президенту України В. Януковичу та колишньому Міністру юстиції України у вчиненні за пособництва заступника останнього та спільно з іншими особами захоплення державної влади, у тому числі шляхом вжиття заходів до незаконної, без рішення єдиного органу законодавчої влади в Україні – Верховної Ради України, зміни діючої Конституції України через внесення до Єдиного державного реєстру нормативно-правових актів тексту Конституції України в редакції 1996 року та її офіційної публікації. Колишньому заступнику Міністра юстиції України повідомлено про підозру за ч. 5 ст. 27, ч. 1 ст. 109 КК України. Досудове розслідування триває».

В свою чергу, публікація за посиланням:

https://old.gp.gov.ua/ua/news.html?_m=publications&_t=rec&id=214936&fp=2721&s=print

містить, серед іншого, таку інформацію: «У справі про конституційний переворот також фігурує колишній заступник міністра юстиції Володимир Богатир. Про це повідомляє кореспондент Цензор.НЕТ із залу суду. Прокурор ГПУ Яніс Сімонов, заявив про це в Печерському суді під час засідання у справі Лавриновича. Сімонов зазначив, що Богатир ухиляється від слідства і їм не вдається з ним зв'язатися».

З наведеного вбачається, що в жодній із процитованих публікацій винуватість позивача у вчиненні злочину не зазначається й не стверджується. Як в першій із процитованих публікацій, так і в другій мова йде про повідомлення позивачу про підозру за ч. 5 ст. 27, ч. 1 ст. 109 КК України.

Відповідно до ч. 1 ст. 242 Кримінального процесуального кодексу України (далі – КПК України, в редакції станом на час виникнення спірних відносин) підозрюваним є особа, якій у порядку, передбаченому статтями 276 - 279 цього Кодексу, повідомлено про підозру, особа, яка затримана за підозрою у вчиненні кримінального правопорушення, або особа, щодо якої складено повідомлення про підозру, однак його не вручено їй внаслідок невстановлення місцезнаходження особи, проте вжито заходів для вручення у спосіб, передбачений цим Кодексом для вручення повідомлень.

Так, органом досудового розслідування в рамках кримінального провадження № 42014000000000054 від 03.03.2014 року позивачу було повідомлено про підозру. Згодом позивача, як підозрюваного, було оголошено в розшук.

Згідно із ч. ч. 1, 4 ст. 6 Закону України «Про прокуратуру», органи прокуратури не менш як двічі на рік інформують суспільство про свою діяльність шляхом повідомлень у засобах масової інформації; інформація про діяльність прокуратури оприлюднюється в загальнодержавних та місцевих друкованих засобах масової інформації і на офіційних веб-сайтах органів прокуратури.

За вказаних обставин суд вважає, що поширена відповідачами інформація не може вважатись неправдивою та/або недостовірною, а також такою, що порушує гарантований Конституцією України принцип презумпції невинуватості особи.

Крім того, конституційна норма про презумпцію невинуватості розміщена у тому блоці статей, які визначають статус (положення) особи у кримінальному судочинстві, тобто презумпція невинуватості - це кримінально-процесуальний термін і ця презумпція може бути спростованою. Що стосується кримінально-правової оцінки дій особи, у цьому випадку, позивача, наявність, чи відсутність в її діях складу злочину, то законом це віднесено до компетенції слідчо-прокурорських органів.

Отже, інформація Генеральної прокуратури України у силу наведеної конституційної норми не може вплинути на право позивача вважатися невинуватим, поки його вину не буде доведено в установленому законом порядку. Захист честі і гідності у цьому випадку може бути реалізовано шляхом надання іншої точки зору, наприклад шляхом реалізації права на відповідь.

Аналогічного висновку дійшов і Верховний Суд, що відображено в постанові від 06.05.2020 року у справі № 757/25649/17-ц.

Суд зауважує, що позивач є публічною особою, тому інформування Генеральною прокуратурою України про хід досудового розслідування резонансного кримінального провадження, а також повідомлення в засобах масової інформації про те, що позивачу оголошено підозру, не суперечить Закону України «Про інформацію».

До того ж суд зазначає, що спростування даних, які містяться в повідомленні про підозру, у порядку цивільного судочинства є неприпустимим.

У п. 17 постанови Пленуму Верховного Суду України від 27.02.2009 року № 1 «Про судову практику у справах про захист гідності та честі фізичної особи, а також ділової репутації фізичної та юридичної особи» судам роз'яснено, що у порядку цивільного чи господарського судочинства не можуть розглядатися позови про спростування інформації, яка міститься, зокрема, у вироках та інших судових рішеннях, а також у постановках органів досудового слідства, висновках судових експертів, рішеннях органів влади, місцевого самоврядування та інших відповідних органів, атестаційних комісій, рішеннях про накладення на особу дисциплінарного стягнення, для яких законом встановлено інший порядок оскарження. У такому ж порядку не можуть розглядатися наукові спори, тобто вимоги про спростування інформації наукового характеру.

У пункті 20 постанови Пленуму Верховного Суду України від 27.02.2009 року № 1 «Про судову практику у справах про захист гідності та честі фізичної особи, а також ділової репутації фізичної та юридичної особи» зазначено, що з огляду на положення статті 32 Конституції України, судам належить розрізняти справи про захист гідності, честі чи ділової репутації шляхом спростування недостовірної інформації (права на відповідь) від справ про захист інших особистих немайнових прав, зокрема, перелічених у статті 270 ЦК України, порушених у зв'язку з поширенням про особу інформації, недоторканість якої спеціально охороняється Конституцією та законами України і поширення якої може завдати моральну шкоду навіть у випадку, якщо ця інформація відповідає дійсності і не зорочить гідність, честь чи ділову репутацію. Тобто, якщо інформація, яка порушує особисті немайнові права особи, є достовірною, вимоги про її спростування не можуть бути задоволені.

У статті 17 Закону України «Про виконання рішень та застосування практики Європейського суду з прав людини» визначено, що суди застосовують при розгляді справ Конвенцію про захист прав людини і основоположних свобод та практику Європейський суду з прав людини як джерело права.

Європейський суд з прав людини констатує, що має проводитись вагоме розрізнення між твердженнями про те, що особа лише підозрюється у вчиненні певного злочину, і вільним визнанням того, що особа його вчинила (Bohmerv. Germany. 54, 56, Nestakv.

Slovakia, 88-89). Слід принципово розрізняти повідомлення про те, що когось лише підозрюють у вчиненні злочину та чітку заяву, зроблену за відсутності остаточного вироку, про те, що особа вчинила злочин (Ismoilov and Others v. Russia, N 2947/06 від 24 квітня 2008 року). Чи порушує заява державної посадової особи принцип презумпції невинуватості - слід визначати у контексті конкретних обставин, за яких було зроблено таку заяву (Daktaras v. Lithuania). Ніщо не може завадити відповідним органам надавати інформацію про перебіг розслідування в кримінальних справах, адже це б суперечило б праву на свободу вираження поглядів, проголошеному статтею 10 Конвенції про захист прав людини і основоположних свобод (Allenet de Ribemont v. France від 10 лютого 1995 року, п. 33, п. 38, п. 41).

При цьому, суд зауважує, що твердження позивача в обґрунтування недостовірності інформації про те, що він не має статусу підозрюваного, перебуває у тривалому закордонному відрядженні тощо, не можуть бути предметом дослідження у даній справі.

У пункті 18 Постанови Пленуму Верховного Суду України № 1 від 27.02.2009 року «Про судову практику у справах про захист гідності та честі фізичної особи, а також делової репутації фізичної та юридичної особи» зазначено, що обов'язок довести, що поширена інформація є достовірною, покладається на відповідача, проте позивач має право виставити докази недостовірності поширеної інформації. Позивач повинен довести факт поширення інформації відповідачем, а також те, що внаслідок цього було порушено його особисті немайнові права.

Статтею 76 ЦПК України встановлено, що доказами є будь-які дані, на підставі яких суд встановлює наявність або відсутність обставин (фактів), що обґрунтовують вимоги і заперечення учасників справи, та інших обставин, які мають значення для вирішення справи. Ці дані встановлюються: письмовими, речовими і електронними доказами; висновками експертів; показаннями свідків.

Згідно ч. ч. 1, 2 ст. 77 ЦПК України, належними є докази, які містять інформацію щодо предмета доказування. Предметом доказування є обставини, що підтверджують виставлені вимоги чи заперечення або мають інше значення для розгляду справи і підлягають встановленню при ухваленні судового рішення. Суд не бере до уваги докази, що одержані з порушенням порядку, встановленого законом. Обставини справи, які за законом мають бути підтверджені певними засобами доказування, не можуть підтверджуватися іншими засобами доказування.

За приписами ч. ч. 1, 6 ст. 81 ЦПК України кожна сторона повинна довести ті обставини, на які вона посилається як на підставу своїх вимог або заперечень, крім випадків, встановлених цим Кодексом. Доказування не може ґрунтуватися на припущеннях.

Відповідно до ч.ч. 1-3 ст. 89 ЦПК України, суд оцінює докази за своїм внутрішнім переконанням, що ґрунтується на всебічному, повному, об'єктивному та безпосередньому дослідженні наявних у справі доказів. Жодні докази не мають для суду заздалегідь встановленої сили. Суд оцінює належність, допустимість, достовірність кожного доказу окремо, а також достатність і взаємний зв'язок доказів у їх сукупності. Суд надає оцінку як зібраним у справі доказам в цілому, так і кожному доказу (групі однотипних доказів), який міститься у справі, мотивує відхилення або врахування кожного доказу (групи доказів).

Надаючи оцінку кожному окремому специфічному доводу всіх учасників справи, що мають значення для правильного вирішення адміністративної справи, суд застосовує позицію ЄСПЛ (в аспекті оцінки аргументів учасників справи у касаційному провадженні), сформовану в пункті 58 рішення у справі «Серявін та інші проти України» (№ 4909/04): згідно з його усталеною практикою, яка відображає принцип, пов'язаний з належним здійсненням правосуддя, у рішеннях судів та інших органів з вирішення спорів мають бути належним чином зазначені підстави, на яких вони ґрунтуються; хоча пункт 1 статті 6 Конвенції зобов'язує суди обґрунтовувати свої рішення, його не можна тлумачити як такий,

що вимагає детальної відповіді на кожен аргумент; міра, до якої суд має виконати обов'язок щодо обґрунтування рішення, може бути різною в залежності від характеру рішення (рішення у справі «Руїс Торіха проти Іспанії» (Ruiz Torija v. Spain) № 303-А, пункт 29).

Отже, виходячи із заявлених позовних вимог, системного аналізу положень чинного законодавства України, оцінки поданих доказів за своїм внутрішнім переконанням, що ґрунтується на всебічному, повному і об'єктивному розгляді всіх обставин справи в їх сукупності, виходячи з наведених висновків в цілому, суд доходить висновку, що позовні вимоги є декларативними та необґрунтованими, що, в свою чергу, свідчить про відсутність правових підстав для задоволення позову.

Як визначено у ст. 133 ЦПК України, судові витрати складаються з судового збору та витрат, пов'язаних з розглядом справи. Розмір судового збору, порядок його сплати, повернення і звільнення від сплати встановлюються законом. До витрат, пов'язаних з розглядом справи, належать витрати: 1) на професійну правничу допомогу; 2) пов'язані із залученням свідків, спеціалістів, перекладачів, експертів та проведенням експертизи; 3) пов'язані з витребуванням доказів, проведенням огляду доказів за їх місцезнаходженням, забезпеченням доказів; 4) пов'язані з вчиненням інших процесуальних дій, необхідних для розгляду справи або підготовки до її розгляду.

Відповідно до ч. 1 ст. 141 ЦПК України, судовий збір покладається на сторони пропорційно розміру задоволених позовних вимог. Згідно п. 2 ч. ст. 141 ЦПК України, судові витрати, пов'язані з розглядом справи, покладаються у разі відмови в позові – на позивача.

Оскільки в позові відмовлено, а учасниками справи не надано доказів на підтвердження понесення судових витрат, то судові витрати, які підлягають розподілу між сторонами, відсутні.

Керуючись ст. ст. 3, 21, 28, 62 Конституції України, ст. ст. 201, 272, 273, 277, 294, 296, 297, 299, Цивільного кодексу України, ст. ст. 1, 4, 5 29 Закону України «Про інформацію», ст. ст. 2, 4, 5, 10, 12, 13, 76, 77, 78, 80, 81, 133-141, 223, 258, 259, 263-268, 272, 273, 354, 355, п. 15.5 п. 15 Розділу XIII Перехідні положення Цивільного процесуального кодексу України, суд, -

ВИРІШИВ:

В позові Богатиря Володимир Вікторовича до Генеральної прокуратури України, Начальника Департаменту спеціальних розслідувань Генеральної прокуратури України Горбатюка Сергія Вікторовича, Начальника відділу процесуального керівництва у кримінальних провадженнях слідчих управління спеціальних розслідувань Департаменту спеціальних розслідувань Генеральної прокуратури України Донського Олексія Ілліча, Прокурора відділу процесуального керівництва у кримінальних провадженнях слідчих управління спеціальних розслідувань Департаменту спеціальних розслідувань Генеральної прокуратури України Сімонова Яніса Георгійовича, підприємства Громадської організації «Громадське радіо» «Телерадіокомпанія «Громадське Радіо», Товариства з обмеженою відповідальністю «Голдберрі», Товариства з обмеженою відповідальністю «Ласмак», Мендуся Ярослава Петровича про захист ділової репутації – відмовити.

Рішення суду може бути оскаржене шляхом подання апеляційної скарги протягом тридцяти днів з дня його проголошення.

Якщо в судовому засіданні було оголошено лише вступну та резолютивну частини судового рішення зазначений строк обчислюється з дня складення повного судового рішення.

Учасник справи, якому повне рішення не було вручене у день його проголошення або складення, має право на поновлення пропущеного строку на апеляційне оскарження на рішення суду, якщо апеляційна скарга подана протягом тридцяти днів з дня вручення йому

повного рішення суду.

Апеляційні скарги на рішення подаються учасниками справи до Київського апеляційного суду через Печерський районний суд м. Києва, а з початку функціонування Єдиної інформаційно-телекомунікаційної системи безпосередньо до апеляційного суду, матеріали справи витребовуються та надсилаються судами за правилами, що діяли до набрання чинності Цивільним процесуальним кодексом України в редакції від 15.12.2017 року.

Рішення суду набирає законної сили після закінчення строку для подання апеляційної скарги всіма учасниками справи, якщо апеляційну скаргу не було подано. У разі подання апеляційної скарги рішення, якщо його не скасовано, набирає законної сили після повернення апеляційної скарги, відмови у відкритті чи закриття апеляційного провадження або прийняття постанови суду апеляційної інстанції за наслідками апеляційного перегляду.

Повний текст судового рішення складений та підписаний 01.07.2021 року.

Суддя

І.В. Григоренко

Прошнуровано, пронумеровано та
скріплено робовою печаткою
на 16 (шестнадцять) арк.

Суддя

П. Р. Кучеров

Секретар

В. В. Верин

